

PLEITAANTEKENINGEN Mr. L.G.M. Delahaije
Kort geding Rechtbank Den Haag : Stichting WMO/NOvAA 5 juni 2007 te 10:00 uur.

De grieven van de Stichting Werkgroep Minnelijk overleg en de heer de Graaf hebben in wezen vooral betrekking op de manier, waarop de NOvAA haar publieke taak heeft vervuld.

De NOvAA is een publiekrechtelijke organisatie en juist om die reden moet zij haar taak zonder vooringenomenheid en onpartijdig vervullen (AWB art. 2:3 en art. 2:4).

Ook moet de NOvAA al de te nemen besluiten zorgvuldig voorbereiden en alle belangen van de gehele beroepsgroep evenwichtig afwegen (AWB 3:2 tot 3:4).

De eisers zijn van mening dat het bestuur (samengesteld vooral uit vertegenwoordigers van grote kantoren) bij de totstandkoming van de beroepscode voor accountants, de VGC, onvoldoende oog heeft gehad voor de kleinere kantoren en accountants in dienstbetrekking. Aan die groep is niet de eerlijke kans gegeven tot inspraak. Op deze wijze is de VGC niet op een transparante democratische wijze tot stand gekomen.

De bedenkingen en grieven tegen de VGC van met name de kleinere kantoren en de accountants in loondienst (als interne accountant werkzaam), die toch het grootste gedeelte van de beroepsgroep vormen, zijn door het bestuur in onvoldoende mate onder de aandacht van de leden gebracht met het kennelijke doel om de VGC geforceerd vastgesteld te krijgen. Daarbij is miskend dat de ledenvergadering zelf de hoogste macht heeft. Het is dan ook onbegrijpelijk dat in de Achtergrondnotitie die de NOvAA heeft ingebracht onder punt 10 zonder nadere argumentatie of motivatie wordt gesteld dat de leden geen recht van initiatief zouden hebben. De wet geeft aan de algemene ledenvergadering verordenende bevoegdheid (citaat:)

Artikel 10

Het bestuur roept de ledenvergadering bijeen, zo dikwijls het zulks nodig oordeelt en voorts indien tenminste veertig leden van de NOvAA, onder opgaaf van de te behandelen punten, om haar bijeenroeping verzoeken.

Artikel 24

1. *De ledenvergadering maakt de verordeningen, die zij ter vervulling van de in artikel 2, derde lid, omschreven taak nodig oordeelt.*
2. *De ledenvergadering stelt ten behoeve van een goede uitoefening van de werkzaamheden van Accountants-Administratieconsulenten bij verordening gedrags- en beroepsregels vast, welke gelden voor alle Accountants-Administratieconsulenten.*
3. ....

Voorzover deze wettekst nog onduidelijk zou zijn, verwijs ik ten overvloede nog eens naar de parlementaire geschiedenis:

“De eerste en voornaamste waarborg voor een juiste taakvervulling van het lichaam is gelegen in de democratische structuur welke het volgens het ontwerp zal hebben. Aan de gezamenlijke leden wordt de hoogste macht toegekend. Mede gezien de jarenlange ervaring van verschillende thans bestaande accountantsorganisaties mag worden verwacht dat de taak van het lichaam goed zal worden vervuld. Daarnaast is een waarborg gezocht in een zekere mate van openbaarheid. Dit geldt in de eerste plaats voor de totstandkoming van verordeningen waarbij immers ook de belangen van anderen dan Accountants-Administratieconsulenten in het geding kunnen komen. Het ontwerp van een verordening moet worden openbaargemaakt in de Nederlandse Staatscourant.....”

Bij die verordende bevoegdheid behoort onverbrekkelijk het initiatiefrecht, zoals gebruikelijk en vanzelfsprekend is bij het hoogste orgaan van een rechtspersoon. Zonder de mogelijkheid iets te initiëren zou de betiteling hoogste orgaan een farce zijn.

De door de wet aan de ledenvergadering gegeven bevoegdheid tot het vaststellen van verordeningen kan en mag niet worden uitgehold in die zin dat de “hoogste macht” slechts de bevoegdheid zou hebben om enkel maar ja of neen te knikken naar aanleiding van door het bestuur aangedragen voorstellen dan wel afhankelijk te zijn van het bestuur om voorstellen ter stemming in te kunnen dienen. Uit niets blijkt dat de wetgever de hoogste macht van de ledenvergadering van NOvAA heeft willen inperken in die zin dat een voldoende aantal leden geen ontwerpverordening in stemming zou mogen of kunnen brengen.

Ook aan een amendement kunnen geen beperkingen worden gesteld. Niet valt in te zien waarom al dan niet bij wijze van amendement een ontwerp verordening zou mogen worden ingediend. De wet kent die beperking helemaal niet. Aan een dergelijke

ontwerpverordening moet de NOvAA als bestuursorgaan, even veel aandacht geven als aan een op haar eigen initiatief tot stand gekomen ontwerp verordening.

Waar de wet (aan tenminste veertig leden) de bevoegdheid geeft om een vergadering bijeen te roepen, omvat die bevoegdheid ipso facto de bevoegdheid om agendapunten op te nemen. Zonder agenda is een vergadering doelloos en zinloos. De wet schrijft ook voor dat die veertig leden een vergadering *moeten* verzoeken “*onder opgaaf van de te behandelen punten*” (zie art. 10).

Het Bestuur van de NOvAA heeft, door te handelen zoals het heeft gedaan, in strijd met de wet verhinderd dat alternatieve geluiden op een behoorlijke manier aan de leden zijn gepresenteerd. De alternatieve geluiden en de kritiek op de VGC hebben geen echte kans gehad om door te dringen bij de leden. Zie bijvoorbeeld de amendementen en verordeningen aangedragen door de Stichting WMO op de eerstkomende ledenvergadering op 11 juni 2007 (zie productie 9 dagvaarding onder feiten).

De maatschappelijk ongewenste consequentie van de VGC is dat de positie van de grote kantoren, zonder concludente redengeving, wordt versterkt en de positie van de kleine kantoren wordt verzwakt. Dat levert een verboden vorm van concurrentievervalsing op. Die concurrentievervalsing treedt op door de druk van regelgeving, de onduidelijkheid daarvan en de toetsing daarop. Die druk, onduidelijkheid en toetsing is voor kleinere organisaties bijna niet te dragen mede door het feit dat hun, overwegend kleinere, klanten die extra kosten niet kunnen en niet willen dragen. Via de VGC hebben grote kantoren de mogelijkheid zich wel aan alle regelgeving te onttrekken, een ontsnappingsmogelijkheid die kleinere organisaties door hun omvang niet kennen.

Daarnaast blijkt uit de dagvaarding dat de VGC qua netwerk definitie evident in strijd is met de 8^e Europese richtlijn en Ifac-regels en ook op andere punten zoals de definitie van openbaar accountant, strijdig is met de Code of Ethics van Ifac.

Aan dat alles doet niet af dat een ontwerp verordening zoals de VGC kan worden opgesteld door een commissie, bestaande uit een gelijk aantal leden van de Nederlandse Orde van Accountants-Administratieconsulenten en van het Nederlands Instituut voor Registeraccountants (NIVRA). Nergens blijkt uit de wet dat de ledenvergaderingen van beide organisaties samen geen afwijkend ontwerp zouden kunnen/mogen maken en aan de ledenvergaderingen van NOvAA en NIVRA ter stemming voor zouden mogen/kunnen leggen.

Ook doet daaraan niet af dat de Minister van Financiën zijn goedkeuring moet geven. Ook een door de ledenvergadering geïnitieerd ontwerp dient de formeel voorgeschreven weg te volgen. Uit productie 6 blijkt al dat de bevoegde ambtenaar zelf meende verplicht te zijn tot goedkeuring, omdat op die datum naar zijn mening geen redenen aanwezig waren om de VGC niet goed te keuren.

Aan het NIVRA worden door een groot aantal leden ongeveer dezelfde verwijten gemaakt als aan de NOvAA. Ook het NIVRA zal in kort geding worden gedagvaard met gelijklopende vorderingen.

De wet, althans de “Regelen ter uitvoering van de verordening op de ledenvergadering” geeft onder het hoofdje “Procedure stemmingen (art. 5–7)” uitsluitend nadere regels voor schriftelijke stemmingen. Opmerkelijk is dan ook, dat de voorzitter het bij een zo belangrijke verordening niet op een schriftelijke stemming heeft willen laten aankomen. Daarbij komt dat bij de stemming bij handopheffing alleen de tegenstemmers zijn geteld. De voorstemmers zijn niet geteld, evenmin als de onthoudingen en de stemgerechtigden, die de zaal voortijdig hadden verlaten. Bovendien was er een significant verschil in de telling door de stemopnemers, de heer drs. F. van Schaik (secretaris van het bestuur) en drs. F. de Vries (hoofd PR van de NOvAA). Dat alles moet leiden tot de conclusie dat de stemming geen rechtsgevolgen mag hebben.

Wat de rechtsgevolgen van die stemming ook moge zijn, feit is dat inmiddels ruim 80 leden van de NOvAA twee afzonderlijke verzoekschriften hebben ingediend voor een

nieuwe ledenvergadering, ieder ondertekend door ruim 40 verschillende leden waarbij aan de orde zal moeten komen het keren van de ongewenste gevolgen van de VGC. Het staat ook vast dat het NOvAA-Bestuur deze beide verzoekschriften ongemotiveerd naast zich neer heeft gelegd.

Eisers hebben er nu dus een klemmend spoedeisend belang bij dat het Bestuur van de NOvAA de wet en de door de wet gewenste democratische structuur eerbiedigt en dat onmiddellijk een einde wordt gemaakt aan de concurrentievervalsing ontstaan door de strijdigheid met nationale en internationale regels.

Uit de overlegde stukken blijkt duidelijk dat het bestuur van de NOvAA gekozen heeft voor een onjuiste interpretatie van wet- en regelgeving die, in strijd met de wet, effectief verhindert dat de ledenvergadering zelf voorstellen tot besluitvorming aan het hoogste orgaan binnen NOvAA kan voordragen. Het is ook duidelijk dat bij de totstandkoming van de VGC het NOvAA-bestuur de belangen van een oligopolie van grote accountantskantoren heeft laten prevaleren boven de belangen van andere NOvAA leden. Feit is dat de door het NOvAA-bestuur gekozen interpretatie van wet- en regelgeving getuigt van vooringenomenheid en partijdigheid, welke strijdig is met de door de wet bedoelde democratische structuur van NOvAA.

Om recht te doen aan de wet en om aldus de democratische structuur in stand te houden/te versterken is het absoluut noodzakelijk dat een groep van minimaal veertig leden zal worden gefaciliteerd zoals bij eis gevraagd en dat de rechtsgevolgen van de VGC worden opgeschort voor NOvAA-leden die geen wettelijke controles uitoefenen, een en ander in afwachting van de beslissing in de bodemprocedure.